

[Behnke]

man følger den tankegang, skal opkræves endnu højere skatter til skade for resten af vores erhvervsliv, og det er der ingen grund til.

Et andet godt argument for at vedtage de ændringsforslag, som er stillet af S og SF – ja, det var lige ved, at SF's ordfører selv kom med det gode argument – er, at vi i øjeblikket har et alt for stort antal ejerboliger.

Det forslag om tvangsauktioner, der i øjeblikket behandles, er det vores inderste håb kan medvirke til at få flugten fra den private ejerbolig over i det støttede byggeri stoppet, sådan at folk kan blive boende i deres ejerboliger, og sådan at vi kan få fyldt nogle af de tomme ejerboliger op igen.

Den ro, som gerne skulle komme på ejerboligmarkedet efter nytår, når alle disse lovforslag er faldet på plads, skulle gerne betyde, at antallet af tomme ejerboliger bliver reduceret, og så er der heldigvis ikke brug for SF-initiativer vedrørende offentlig støtte til at gøre disse private ejerboliger til almenyttigt byggeri.

I det hele taget burde ordførerne både for S og for SF gøre sig nogle alvorlige overvejelser om, hvorvidt det er ved den tid, hvor vi skal have ryddet op i den politik, der er blevet ført siden anden verdenskrig vedrørende støttet byggeri og et reguleret boligmarked, det roderi, vi har på boligmarkedet.

Fremskridtspartiet ser det her forslag og de bemærkninger, der er kommet om andelsboligerne, som et vigtigt skridt i den retning, og vi siger selvfølgelig nej til ændringsforslagene både fra S og fra SF.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Også SF kunne da godt forestille sig en større boligpolitisk diskussion, hvorefter der skete en omlægning af boligpolitikken. Hr. Jørgen Estrup var inde på det i en kronik i Politiken for nylig. Det er en diskussion, vi godt kunne forestille os at tage, men et af problemerne kom frem i hr. Behnkes indlæg.

Hr. Behnke påstår fjeldigt, at det kun er det almenyttige byggeri, der får offentlig støtte. Sagen er jo, at også ejerboligbyggeriet har masser af offentlige subsidier. Det var hr. Jørgen Estrup godt klar over, men før en borgerlig ordfører som hr. Jørgen Estrup erkender, at der er lige så mange offentlige subsidier i ejerboligbyggeriet, er det unægtelig lidt vanskeligt at fo-

restille sig en seriøs diskussion om en omlægning af dansk boligpolitik.

Jørgen Estrup (RV):

Der er et spørgsmål, som man ikke kan lade være med at stille efter at have hørt på denne debat et stykke tid, og det er ganske enkelt: Hvad er det, der er galt med Socialdemokratiet? Hvad er det for en smitte, som nu også har ramt den socialdemokratiske boligpolitiske ordfører?

Den 22. november 1989 havde vi en boligpolitisk debat i Folketinget, hvor jeg adskillige gange opfordrede den socialdemokratiske ordfører til at komme i arbejdstøjet, til at tage fat på de problemer, der foreligger. Boligministeren var på talerstolen og sluttede sit indlæg med – det står i sp. 2091 i fortrykket –:

»... og min sidste bemærkning skal så være, at jeg er enig i, at hvis vi herfra skal tegne en boligpolitik med den primære vægt på *bolig-* og ikke *finanspolitik* – og intet vil være mig kære, end hvis dette måtte blive muligt – så er det noget, vi kan gøre i bred enighed. Ellers er det bare noget, vi kan blive ved med at tale om.«

Og hvad svarede hr. Baadsgaard på Socialdemokratiets vegne på det? Ja, han svarede såmænd – sp. 2103 –:

»Jamen jeg har lidt svært ved at forholde mig sådan helt alvorligt til en sådan vending, når vi sidder med en redegørelse, der er fyldt med alt andet end egentlig boligpolitik, hvor hver eneste linje faktisk er et spørgsmål om finanspolitik.«

Og lidt senere:

»Men jeg kan ikke forholde mig til en sådan kort vending om, at nu gælder det om at føre boligpolitik, når hele seancen har gået på det modsatte.«

I dag hedder så melodien: Regeringen vil ikke snakke boligpolitik, regeringen vil kun snakke finanspolitik, og Socialdemokratiet vil så gerne snakke boligpolitik.

Hvad har Socialdemokratiet bestilt i de tre uger, som er gået? Ingenting. Derfor er der kun ét svar på, hvad det er, der har smittet Socialdemokratiet, og den smitte hedder virkelighedsflugt. Den hedder simpelt hen frygt for at tage fat i problemerne.

Jeg synes, det er beklemmende at se, at vi med så store problemer på boligmarkedet ikke kan få Socialdemokratiet med til at tage et an-